

[Kirkegaard]

igangsatte en omfattende forsøgsvirksomhed, fru Bente Juncker, som hr. Erhard Jakobsen gjorde i Gladsaxe i sin tid, og som vi andre gudskelov lod være med. Det var det ene.

Dernæst læseplanerne. Jeg forstår fru Bente Juncker på den måde, at hun egentlig ønsker, at de vejledende læseplaner skal være bindende for alle skoler i Danmark. Det synspunkt kan man jo have sympati for, hvis man er glad for den vejledende læseplan. Men hvis nu man ikke er det? Fru Bente Juncker nævnte jo selv muligheden for, at der kan komme andre ministre end den nuværende. Der har også været andre ministre end den nuværende.

Vi fik f.eks. en vejledende læseplan i faget historie i 1981, som jeg ikke brød mig om, og som efter min opfattelse passede som fod i hose til en marxistisk historieundervisning. Der var vi så fornuftige i mit lokale område, at vi ikke tog denne vejledende læseplan. Hvis fru Bente Juncker fik sin vilje, havde vi været tvunget til det, og jeg tror egentlig, at hvis fru Bente Juncker i en stille stund får tid til at tænke sig om, vil hun også synes, det ville have været en dårlig idé.

Til sidst med hensyn til kursusdelingen: I øjeblikket er det sådan, at hvis alle procedure-regler følges – og så vil jeg godt sige undskyld til undervisningsministeren – får ansøgningen et gummistempel i Undervisningsministeriet.

Det nye bliver, at man undværer gummistempet. Til gengæld får man pligt til at spørge forældrene. Det anser jeg for en kolossal fordel.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Fru Bente Juncker siger, at lovforslaget anfægter lærernes metodefrihed. Hvor står det?

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Hr. Kirkegaard stiller sig herop som konservativ og roser sig af det her og finder så, som debatten skrider frem, ud af, hvad det egentlig er, der er lavet om. Det er, at skoleinspektøren tilsyneladende har fået en stærkere stilling, og at der er nogle forældre i en bestyrelse frem for nogle politisk valgte. Det er det, det handler om. Så sagde jeg indirekte, men nu vil jeg godt sige det direkte: Hvorfor har Det Konservative Folkeparti ikke været med til at påvirke det her, så vi fik nogle fastere rammer?

Jeg har forud for debatten i dag læst, hvad fru Gerda Møller i 1977 sagde i Folketinget om den almindelige folkeskolelov, og det passer overhovedet ikke med det, hr. Kirkegaard siger i dag. Jeg har referatet af debatten dernede.

Jeg vil gerne sige, at det, der er godt ved dette forslag, er, at skoleinspektøren får en stærkere stilling. Det er da muligt, at der har været nogle forsøg ude i Gladsaxe, det kender jeg ikke noget til, men jeg ved, hvilken indflydelse en fælleslærerrådsformand havde før i tiden, og jeg synes, det er godt, at den indflydelse nu bliver stækket.

Vedrørende de faste rammer angriber jeg Det Konservative Folkeparti, fordi jeg ved, at de også vil have et mindstemål. Så nævner hr. Kirkegaard en historielæseplan fra før, undervisningsministeren kom til, nemlig fra 1981. Den kender jeg udmærket, for vi har nemlig lavet undersøgelser af læseplanerne for dansk, matematik, historie, biologi, og hvad det alt sammen hedder. Men jeg ved da også, at med den undervisningsminister var det, der kunne have været i dette forlig, hvis De Konservative havde spillet stærk mand, at vi havde fået nogle fastere rammer for undervisningens indhold, faste rammer på 60, 80, 75 pct., eller hvad ved jeg, så vi fik ensartethed og ikke 2.000 forskellige friskoler.

Det undrer mig – og det er ikke til hr. Kirkegaard – at jeg ligefrem kan blive enig med lærernes formand, hr. Martin Rømer, om dette. Han har jo i dagspressen bekræftet, at det bliver disse 2.000 friskoler, og peger præcis på det problem, som jeg har rejst her. Nu har jeg ikke mere tid. Jeg kommer igen.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til ordførerrækken i denne omgang.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er folkeskolens styrelse, vi har til debat i dag. Folkeskolen er, som det fremgår af navnet, folkets skole. Det har den været igennem mange år. Sådan er det nu, og sådan vil det også være fremover. Det er den på mange måder. Det er den, fordi de fleste danskere har gået der som elev på et tidspunkt. Vi har vores erfaringer derfra. De fleste voksne danskere får også kontakt med folkeskolen igennem deres egne børn på et eller andet tidspunkt. De fleste kan snakke med